ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

του **Κυριάκου Νασόπουλου**

Η κυβέρνηση προσπαθεί να πάρει δύναμη από το φόβο των πολιτών, των εργαζομένων. Εμείς δεν τους φοβόμαστε πλέον. Ας καταλάβουν λοιπόν πως οι καθαρίστριες ξεπεράσανε το φόβο. Το έχουμε αποφασίσει, καλοκαίρι δεν θα κάνουμε. Εδώ είναι το σπίτι μας στην Καραγεώργη Σερβίας. Θα μετονομάσουμε την οδό σε οδό Αγωνιζόμενων Καθαριστριών. Δεν θα φύγουμε, αν δεν νικήσουμε!» Με αυτά τα λόγια μας αποχαιρέτησε την Παρασκευή το απόγευμα η Ευαγγελία Αλεξάκη, μια από τις 595 απολυμένες καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών και μέλος του Συντονιστικού τους, όταν τη συναντήσαμε μαζί με τις συναδέλφισσές της έξω από το κτίριο του υπουργείου στην οδό Καραγεώργη Σερβίας. Από τον τόνο της φωνής της και την αποφασιστικότητα στο βλέμμα όλων των αγωνιστριών γυναικών ήταν αντιληπτό πώς οι απολυμένες καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών το πιστεύουν και το εννοούν.

Εδώ και σχεδόν 10 ολόκληρους μήνες, από τις 24 Αυγούστου 2013, όταν και τους γνωστοποιήθηκε ότι μέσα σε μια μέρα οδηγούνται στην απόλυση, παλεύουν με αξιοπρέπεια και τόλμη για τα αυτονόητα. Για το δικαίωμα στην εργασία, στη ζωή. «Νόμιζα ότι όλα αυτά τα πράματα, τα απλά και τα δίκαια, ήταν κατοχυρωμένα στην Ελλάδα. Για όλα αυτά που οι πατεράδες μας και οι παππούδες μας έδωσαν αίμα για να τα έχουμε κι εμείς. Αλλά αυτή η κυβέρνηση, η χειρότερη μετά τη Μεταπολίτευση, η πιο δεξιά, η πιο φασιστική, δεν σκέφτεται τον άνθρωπο. Μοναχά πώς θα υλοποιήσει αυτές τις μαύρες πολιτικές που φέρνουν εργασιακό μεσαίωνα στη χώρα μας, που εξευτελίζουν, εκμηδενίζουν τον ανθρώπινο παράγοντα, δεν του αφήνουν τίποτα. Δεν μας αφήνουν να κάνουμε όνειρα, να βλέπουμε χρώματα. Μας μαύρισαν τη ζωή μας!» Όλον αυτό τον καιρό, οι «αδύναμες», όπως θα περίμενε το υπουργείο Οικονομικών, καθαρίστριες του υπουργείου έχουν καταφέρει να αντιπαλέψουν και να νικήσουν την κυβερνητική και μιντιακή προσπάθεια σπίλωσης του αγώνα τους, τη συνεχή αστυνομική βία και καταστολή καθώς και την «αδυναμία» μέχρι στιγμής της δικαιοσύνης να τους αναγνωρίσει τελεσίδικα και άμεσα το δικαίωμα στην εργασία. Αργά το απόγευμα της Παρασκευής αντιπροσωπεία συνδικαλιστών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ συναντήθηκε μαζί τους στο χώρο

όπου παραμένουν όλες αυτές τις μέρες έξω από το κτίριο του υπουργείου Οικονομικών, μεταφέροντας για άλλη μια φορά την αλληλεγγύη και τη στήριξη στον ηρωικό και αξιοπρεπή τους αγώνα. Στο πλευρό των αγωνιζόμενων καθαριστριών από την πρώτη μέρα, με δεκάδες αποφάσεις και ψηφίσματα συμπαράστασης βρίσκονται δεκάδες εργατικά σωματεία, ομοσπονδίες, πολιτικές οργανώσεις και συλλογικότητες. Εργαζόμενοι, άνεργοι, συνταξιούχοι και νεολαία περνούν καθημερινά από κει και τους δίνουν κουράγιο να συνεχίσουν. «Ας μας στέλνουν ΜΑΤ, ας μας στέλνουν στα νοσοκομεία. Εμείς είμαστε σαν τη Λερναία Ύδρα. Δυο θα στέλνουν αυτοί στα νοσοκομεία, δέκα θα βγαίνουμε εμείς περισσότερες στο δρόμο. Δεν μας τρομάζουν!» μας τόνισε.

«Γίναμε αγωνίστριες για να διεκδικήσουμε τα αυτονόητα»!

Τον προηγούμενο Σεπτέμβρη το κυβερνητικό σχέδιο για την υλοποίηση των μνημονιακών δεσμεύσεων που προέβλεπαν συγκεκριμένο αριθμό απολύσεων και διαθεσιμοτήτων δημοσίων υπαλλήλων μέσα στο 2013 έπρεπε να μπει σε πλήρη εφαρμογή. Η έλευση εκείνες τις μέρες της τρόικας και του ΔΝΤ στην Ελλάδα προμήνυε ότι θα υπάρξουν άμεσες και οριστικές αποφάσεις. Άλλωστε τα πράγματα ήταν απολύτως ξεκάθαρα και δεν χωρούσαν παρερμηνείες. Η τρικομματική κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ είχε ήδη υπογράψει πως μέχρι το τέλος του 2013 θα έπρεπε να απολυθούν 4.000 δημόσιοι υπάλληλοι και άλλοι 11.000 μέχρι το τέλος του 2014.

Στις 18 Σεπτεμβρίου, με κοινή υπουργική απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης, οι καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών τέθηκαν σε καθεστώς διαθεσιμότητας. Από εκείνη τη μέρα και μέχρι σήμερα η είσοδος του κτηρίου του υπουργείου Οικονομικών στην οδό Καραγεώργη Σερβίας έχει μετατραπεί σε κέντρο αγώνα ενάντια στις μνημονιακές πολιτικές των απολύσεων, της φτώχειας και της εξαθλίωσης. Καθημερινά, χωρίς να λείψουν ούτε μια στιγμή, οι 595 απολυμένες καθαρίστριες δίνουν μαθήματα αγώνα για το αναφαίρετο δικαίωμα στην εργασία, στην αξιοπρεπή διαβίωση, πάντα με εντιμότητα και χωρίς να λυγίσουν ούτε στιγμή.

«Στο δρόμο πρωτοκατεβήκαμε στις 24 Αυγούστου του 2013, όταν ακούσαμε διά τηλεοράσεως ότι οι καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών βγαίνουν σε διαθεσιμότητα. Τότε καταφέραμε να οργανώσουμε μια συνάντηση συναδελφισσών από όλη την Ελλάδα με

σκοπό να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε. Αποφασίστηκε να φτιαχτεί ένα συντονιστικό ώστε να οργανωθεί ο αγώνας μας και να βγούμε δυναμικά στο δρόμο. Δεν υπήρχε τίποτα άλλο παρά να επιλέξουμε τον αγώνα. Στις 18 Σεπτεμβρίου πήραμε στα χέρια μας και επίσημα το χαρτί απόφασης της διαθεσιμότητάς μας» θυμάται η Ευαγγελία Αλεξάκη.

Η επιλογή τους από την κυβέρνηση μόνο ως τυχαία δεν μπορεί να εκληφθεί. Οι «φωστήρες» του Μεγάρου Μαξίμου θεώρησαν ότι θα έχουν να κάνουν με «ήσυχες» γυναίκες που δεν θα τολμήσουν ούτε κατά διάνοια να αντιδράσουν και οι οποίες θα δεχτούν το «μαύρο» μέλλον που έχουν σχεδιάσει γι’ αυτές και τις οικογένειές τους ασυζητητί. Κι όμως δέκα ακριβώς μήνες μετά την πρώτη μέρα που βγήκαν στο δρόμο του αγώνα, οι απολυμένες καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών δεν έχουν λυγίσει ούτε από τα τεράστια οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν ούτε από τη βία των ΜΑΤ που ουκ ολίγες φορές έχουν «νιώσει» στο σώματα τους ούτε βεβαίως από τα χημικά.

«Πολλές από εμάς δεν ήμασταν πολιτικοποιημένες, βγήκαμε πρώτη φορά στους δρόμους τώρα που χάσαμε τη δουλειά μας. Αλλά είμαι πάρα πολύ περήφανη για τις συναδέλφισσές μου. Γιατί γίναμε αγωνίστριες για να διεκδικήσουμε τα αυτονόητα, το δικαίωμα στην εργασία, τη δυνατότητα να οραματιζόμαστε μια καλύτερη ζωή» μας είπε η Ευαγγελία Αλεξάκη,

Στις 15 Μαΐου μια δικαστική απόφαση ήρθε να στριμώξει πολιτικά την κυβέρνηση και να αναπτερώσει την ελπίδα των καθαριστριών πως θα μπορέσουν να γυρίσουν αμέσως στις δουλειές τους. Το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με την υπ’ αριθμόν 1584/2014 απόφασή του έκρινε παράνομη τη διαθεσιμότητα των 397 εκ των 595 συνολικά (όσων δηλαδή είχαν προσφύγει στη δικαιοσύνη) απολυμένων καθαριστριών και διέταξε την άμεση επαναπρόσληψή τους. Στο σκεπτικό μάλιστα της απόφασης αναφερόταν ότι οι θέσεις εργασίες των καθαριστριών είναι «προδήλως απαραίτητες» και πως η αντικατάσταση των υπηρεσιών τους από ιδιωτικά συνεργεία καθαρισμού αντίκειται «στο δημόσιο συμφέρον». Η παραπάνω απόφαση πάρθηκε μόλις μια μέρα προτού λήξει το καθεστώς διαθεσιμότητας και οι καθαρίστριες βρεθούν και επισήμως απολυμένες.

Ο κυβερνητικός τσαμπουκάς βεβαίως συνεχίστηκε. «Αποτελεί πολιτική απόφαση της κυβέρνησης να μην προχωρήσει στην επαναπρόσληψή σας» είπε ξεκάθαρα στις εκπροσώπους των αγωνιζόμενων καθαριστριών που είχαν προχωρήσει σε κατάληψη του υπουργείου Οικονομικών ζητώντας την άμεση υλοποίηση της απόφασης ο τότε γενικός γραμματέας εσόδων Χ. Θεοχάρης. Τελικά το υπουργείο Οικονομικών προσέφυγε και στον Άρειο Πάγο ζητώντας την αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης δικαστικής απόφασης, αίτημα που

έγινε δεκτό. Έτσι, μέχρι τουλάχιστον τις 23/9, όταν και θα εκδικαστεί τελεσίδικα η αίτηση αναίρεσης της πρωτόδικης απόφασης, οι καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών παραμένουν απολυμένες.

Τη μέρα εκείνη η νεοσύστατη κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, λίγα μόλις 24ωρα μετά τον ανασχηματισμό, έδωσε εντολή στις δυνάμεις των ΜΑΤ που βρίσκονται καθημερινά έξω από το υπουργείο Οικονομικών να ξυλοκοπήσουν άγρια τόσο τις απολυμένες καθαρίστριες όσο και τους 45 απολυμένους χαλυβουργούς που πραγματοποιούσαν συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το κτήριο της Καραγεώργη Σερβίας. Κλομπ, χημικά, ασπίδες χρησιμοποιήθηκαν εναντίον των συγκεντρωμένων όταν αυτοί επιχείρησαν να προβούν σε συμβολικό αποκλεισμό της εισόδου του κτηρίου.

«Ο Άρειος Πάγος δυστυχώς έμπλεξε τα πράγματα. Έμπλεξε τη δικαιοσύνη με την πολιτική. Είπε ότι η χώρα είναι σε άμεση ανάγκη και θα σωθεί με την απόλυσή μας. Αυτό είπε με δυο λόγια. Εγώ ξέρω ότι η δικαιοσύνη πρέπει να είναι δικαιοσύνη. Δεν περιμέναμε αυτή την εξέλιξη μετά την πρωτόδικη απόφαση» σχολίασε καυστικά η Ευαγγελία Αλεξάκη.

Όλους αυτούς τους μήνες του συνεχούς αγώνα οι καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών δεν παραμένουν αδρανείς έξω από το κτήριο του υπουργείου Οικονομικών. Την εβδομάδα που πέρασε, και συγκεκριμένα την Τρίτη 17/6, πραγματοποίησαν συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το Βυζαντινό Μουσείο μαζί με εργαζόμενους του υπουργείου Πολιτισμού. Εκείνη την ώρα στο χώρο του μουσείου γινόταν άτυπη σύνοδος αξιωματούχων της ΕΕ. «Αυτές τις μορφές τις αποφασίζουμε όλες μαζί στη συνέλευσή μας. Εδώ μαζευόμαστε, βάζουμε προτάσεις και οργανώνουμε τον αγώνα μας. Δεν το ανακοινώνουμε, το κάνουμε τελείως αιφνίδια. Και γι’ αυτό πετυχαίνουμε πάντα» μας εξήγησε.

Δυο μέρες μετά, το πρωί της Πέμπτης, οι απολυμένες καθαρίστριες απέκλεισαν συμβολικά την είσοδο των γραφείων της Νέας Δημοκρατίας στη λεωφόρο Συγγρού, έχοντας το λαιμό τους δεμένο με σκοινιά και φωνάζοντας συνθήματα κατά της διαθεσιμότητας και των απολύσεων. Είχε προηγηθεί ο συμβολικός αποκλεισμός πριν από λίγες μέρες των γραφείων του ΠΑΣΟΚ στην οδό Χαριλάου Τρικούπη.

Μετά τη συνάντηση που είχαν με εκπρόσωπο και την ΝΔ οι απολυμένες καθαρίστριες εξέδωσαν ανακοίνωση με τον τίτλο Καθαρίστριες είμαστε όχι ηλίθιες. «Όπως και μερικές μέρες πριν με το γραμματέα του ΠΑΣΟΚ βρεθήκαμε μπροστά σε μια νέα έκπληξη. Τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και η ΝΔ κατήγγειλαν τις απολύσεις μας, αναγνώρισαν το δίκαιο του αγώνα μας και τάχθηκαν υπέρ της επαναπρόσληψής μας. Μας δήλωσαν όμως ότι αυτό είναι υπόθεση

της κυβέρνησης και όχι των κομμάτων που τη στηρίζουν. Τους απαντάμε για άλλη μια φορά "καθαρίστριες είμαστε όχι ηλίθιες"» τονίζουν σε αυτήν.

«Είχαμε ζητήσει να δούμε τον κύριο Βενιζέλο με αίτημα να μας πει ως συνταγματολόγος αν πρέπει να τηρούνται οι νόμοι και οι δικαστικές αποφάσεις. Να μας πει αν έχουμε το δικαίωμα να πάμε στις δουλειές μας. Έτσι και την Πέμπτη πήγαμε στην ΝΔ επειδή θεωρούμε ότι πλέον ο ίδιος ο Σαμαράς, ο πρωθυπουργός της χώρας. πρέπει να πάρει θέση. Γιατί ξυλοκοπιούνται 60χρονες γυναίκες και τρέχουν στα νοσοκομεία; Γιατί ξαφνικά τους αφαιρέθηκε το ψωμί τους χωρίς να έχουν κανένα δικαίωμα, ούτε να βγουν στη σύνταξη; Ζητήσαμε να μας δώσουν ένα χαρτί που να λέει ότι το κόμμα της ΝΔ πιστεύει πως οι καθαρίστριες πρέπει να πάνε στη δουλειά τους. Μας είπαν ότι αυτό δεν μπορούν να το κάνουν γιατί δεν είναι αυτοί η κυβέρνηση. Ο κύριος Σαμαράς είναι από άλλο κόμμα;» αναρωτήθηκε η Ευαγγελία Αλεξάκη.

Το υπουργείο ποτέ δεν απέδειξε ότι είναι φθηνότεροι οι ιδιώτες

Οι καθαρίστριες του υπουργείο Οικονομικών δεν ανήκαν στην υποτιθέμενη κατηγορία των «βολεμένων» του Δημοσίου, ούτε η θυσία τους ήταν απαραίτητη για τη «σωτηρία» της χώρας, όπως έχουν βαλθεί να πείσουν την κοινωνία, κυβέρνηση και «παπαγαλάκια» των αστικών μέσων ενημέρωσης. «Αν κι εγώ δεν νιώθω ότι έχω κάποιον εργαζόμενο απέναντί μου, κι ας λένε ψέματα στον κόσμο, τους εύχομαι να παίρνουν τα ίδια λεφτά με τις καθαρίστριες» σχολίασε σκωπτικά η Ευαγγελία Αλεξάκη.

«Εμάς η ιστορία μας έτσι κι αλλιώς είναι πολύ μεγάλη σε αυτήν τη δουλειά. Μέχρι το 2000 παίρναμε μόλις 65.000 δραχμές. Κάποια στιγμή γίνανε 72. Χωρίς να σταματάμε ούτε μέρα, το πολύ μια βδομάδα άδεια, χωρίς να παίρνουμε επίδομα αδείας, δώρο Χριστουγέννων και Πάσχα. Με αυτές τις τριτοκοσμικές συνθήκες, με συνθήκες γαλέρας δουλεύαμε τόσα χρόνια. Αλλά είχαμε ανάγκη τη δουλειά. Αυτό ήταν το ποσό μέχρι το 2005, που με το προεδρικό διάταγμα του Παυλόπουλου περάσαμε από ΑΣΕΠ κανονικότατα κι επειδή καλύπταμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες γίναμε αορίστου χρόνου» μας εξήγησε.

Επιπλέον τελείως πλαστό χαρακτήρισε και το επιχείρημα που έχει «κατασκευάσει» η κυβέρνηση και υποστηρίζουν τα μεγάλα μέσα ενημέρωσες πως οι παροχές υπηρεσιών που προσέφεραν οι καθαρίστριες μπορούν να καλυφθούν με οικονομικότερο τρόπο για τον

κράτος από έναν ιδιώτη εργολάβο. «Όταν ο δικηγόρος μας ζήτησε σχετικά στοιχεία από το υπουργείο Οικονομικών στο δικαστήριο, που είναι ο προϊστάμενος και εργοδότης μας, δεν έφεραν κανένα. Δεν πιστεύουμε ότι στοιχίζουμε περισσότερο από τους εργολάβους και ακόμα πιστεύω ότι κάνουμε πολύ καλύτερη δουλειά από τους εργολάβους» σχολίασε.

Έσπευσε όμως να εξηγήσει. «Όχι γιατί δεν δουλεύουν οι συναδέλφισσες στον ιδιωτικό τομέα, με τις οποίες εγώ δεν έχω να χωρίσω τίποτα μαζί τους. Αντιθέτως συμπάσχω μαζί τους γι' αυτό που ζούνε, που δεν μπορούνε να μιλήσουν και να σηκώσουν κεφάλι γιατί τραβάνε κουπί στη γαλέρα. Δουλεύουν με 2 ευρώ την ώρα, με τρελά ωράρια, δεν έχουν υλικά και προσπαθούν να καθαρίσουν με νερό. Όποια τολμήσει να αντιδράσει κινδυνεύει. Δείτε τι συνέβη στην συναδέλφισσα Κούνεβα» σημειώνει.

Πέρα όμως, από τη «λάσπη» στις ίδιες τις αγωνιζόμενες καθαρίστριες, τα αστικά μέσα ενημέρωσης και η πλειονότητα του πολιτικού και οικονομικού κόσμου έχουν αναλάβει να φοβίσουν τον κόσμο για να μην αντιδράσει στο «μαύρο» παρόν και μέλλον που του επιφυλάσσουν. «Αυτό το συστημικό, ραδιοτηλεοπτικό κατεστημένο που μας περιτριγυρίζει έχει στόχο να τρομοκρατήσει τους πολίτες και να τους πείσει ότι αυτό που ζούνε πρέπει να το περάσουν. Το χειρότερο είναι ότι επιχειρούν να μας κάνουν να νιώσουμε υπεύθυνοι για ό,τι ζούμε. Δεν φέραμε εμείς αυτήν τη λαίλαπα στη χώρα μας, δεν τα φάγαμε όλοι μαζί, δεν είναι τεμπέληδες οι Έλληνες» υπερθεμάτισε η Ευαγγελία Αλεξάκη.

Το περασμένο φθινόπωρο μαζί με τις καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών σε εκείνο το κύμα απολύσεων και διαθεσιμοτήτων, την ίδια τύχη είχαν και άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι. Σχολικοί φύλακες, καθηγητές, εργαζόμενοι στην υγεία, διοικητικοί υπάλληλοι στα πανεπιστήμια, στο υπουργείο Πολιτισμού και την τοπική αυτοδιοίκηση. Κομβικό σημείο στην προσπάθεια, όχι μόνο για την νικηφόρα εξέλιξη του αγώνα των καθαριστριών αλλά και για την ανάπτυξη ευρύτερων εργατικών αγώνων, αποτελεί σίγουρα ο συντονισμός όλων αυτών των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων που πλήττονται από τη βάρβαρη, μνημονιακή πολιτική της κυβέρνησης. Υπάρχει σίγουρα η ανάγκη για πανεργατικό συντονισμό του αγώνα.

«Κάποια στιγμή δημιουργήθηκε ένα συντονιστικό στο οποίο εμείς λαμβάνουμε μέρος και έχουμε προχωρήσει σε κοινές δράσεις με αυτούς τους εργαζόμενους, οι οποίες ήταν και επιτυχημένες. Το γεγονός ότι σε αυτόν τον χώρο, εδώ στην Καραγεώργη Σερβίας, όλες αυτές τις μέρες βρίσκονται συχνά οι σχολικοί φύλακες, οι καθηγητές κ.ά. αποδεικνύει πως υπάρχει σύνδεση στην αγωνιστικότητα με αυτούς τους ανθρώπους» μας είπε η Ευαγγελία Αλεξάκη και πρόσθεσε: «Μόνος του δεν μπορεί κανένας. Με ενότητα, πείσμα και

αγωνιστικότητα μπορούμε να ανατρέψουμε πάρα πολλά πράγματα αρκεί να το πιστέψουμε. Δεν χαρίζεται στη ζωή τίποτα, οι αγώνες γίνονται στο δρόμο, στο πεζοδρόμιο και δεν θα ήθελα να αλλάξω με τίποτα αυτούς τους σχεδόν 10 μήνες. Ο αγώνας αυτός ήταν για μένα πάρα πολύ μεγάλο σχολείο».

Την αναγκαιότητα αυτή, για ενότητα και συντονισμό του αγώνα, τόνισε πρόσφατα σε ανακοίνωσή του και το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση. «Όλα αυτά τα ρυάκια οργής και αγώνα, όλες αυτές οι μικρές αλλά σημαντικές μάχες πρέπει να συναντηθούν. Να γίνουν ποτάμι που θα δώσει το μήνυμα ότι μόνο οι αγώνες μπορούν να βάλουν φρένο στην αντιλαϊκή πολιτική και επίθεση που συνεχίζεται. Κάθε αναμονή θα κοστίσει κι άλλα μέτρα. Χρειάζεται οργάνωση της αντεπίθεσης του κινήματος από τα κάτω, ξεπερνώντας το συνδικαλισμό της υποταγής, της ανακωχής και της ήττας. Με συντονισμό, με περιεχόμενο και αιτήματα ρήξης και ανατροπής» σημειωνόταν σε αυτήν.

Πηγή:prin.gr